

Prof. Dr. Ján Veizer, Ph.D.

Ján Veizer sa narodil 22. júna 1941 na Slovensku. Počas svojej kariéry sa stal svetovým lídrom vo výskume geochemie sedimentov, hlavne v oblasti diagenézy karbonátov a evolúcie chemizmu morskej vody, s viac ako 175 recenzovanými publikáciami a 29 knižnými kapitolami, s viac ako ~8,500 citáciami, a h-indexom=53.

Od roku 1959 absolvoval štúdium geológie na Univerzite Komenského, ktoré úspešne ukončil v roku 1964. Doktorandské štúdium absolvoval v oblasti sedimentológie a štruktúrnej geológie na Univerzite Komenského a v Slovenskej akadémii vied, ktoré úspešne ukončil ako RNDr. a CSc. v roku 1968.

V roku 1971 ďalej úspešne absolvoval PhD. v izotopovej geológii v Austrálii (Australian National University). V rokoch 1972-1973 pracoval a učil v USA a v Nemecku (University of California v Los Angeles, a na univerzitách v Göttingene a Tübingene).

Od roku 1973 pracuje na University of Ottawa, kde je profesorom geológie od roku 1975, „Distinguished University Professor” od roku 2001, a emeritným profesorom od roku 2004. Od roku 1988 je taktiež profesorom sedimentárnej a izotopovej geológie na ústave geológie, mineralógie a geofyziky na Ruhr University v Bochumi v Nemecku. Na obidvoch univerzitách vybudoval geochemické laboratóriá, intenzívne učil a viedol 34 diplomantov, 28 doktorandov a 25 postdokov. Od roku 1992 bol členom Canadian Institute for Advanced Research (CIAR), kde viedol program o evolúcii Zeme. V rokoch 2007-2008 pôsobil ako Fulbright Fellow na California Institute of Technology v Pasadene v USA (Caltech).

Prof. Ján Veizer získal početné významné medzinárodné ocenenia, okrem iných:

- bol zvolený za člena národnej akadémie Royal Society of Canada v roku 1986
- medailu W.W. Hutchisona pre mladé osobnosti, ktoré dosiahli výnimočné pokroky vo vedách o Zemi v Kanade v roku 1987
- Leibnizovu cenu nemeckej agentúry pre vedu (Deutsche Forschungsgemeinschaft) za vznikajúce výsledky v oblasti geochemie sedimentov v roku 1992
- Loganovu medailu, ktorá je najväčším vyznamenaním kanadskej geologickej spoločnosti, v roku 1995.

Počas svojho výskumu sa zaoberal hlavne evolúciou chemického zloženia morskej vody a využitím stabilných izotopov pri rekonštrukcii oceánografie a podnebia dávnych prostredí a diagenetických procesov. Výrazne prispel k vývinu geochemických a izotopových metód pri štúdiu diagenézy karbonátov, napr. zdokumentoval dlhodobé zmeny v izotopickom zložení morskej vody (stroncium, uhlík, kyslík) na základe niekoľkých tisícov meraní izotopov v kalcitových a aragonitových schránkach morských organizmov z tropických oblastí. Taktiež sa zaoberal dynamikou a modelovaním riečnych ekosystémov, recykláciou sedimentov a evolúciou kontinentálnej kôry, a modelovaním klimatickej variability prostredníctvom kozmického žiarenia.